

תת"ע 9547/05/18 - מדינת ישראל נגד שנטל רוני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 דצמבר 2018

תת"ע 9547-05-18 מדינת ישראל נ' שנטל רוני

בפני	כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל	מאשימה
נגד	נאשם
שנטל רוני	

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו בתאריך 15/10/2017 יום א' בשבוע, בשעה 14:13, הוא נהג ברכב בכביש מס' 20 (נתיבי איילון) ובעת שהוא נהג ברכב הוא השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד השוטר רס"ב אריק חכים. עדותו נשענה רובה ככולה על הדו"ח אשר הוא רשם ביום האירוע ת/1.

על פי רישומו, בעת שהוא היה בתנועה, בכיוון נסיעת הנאשם, שעה שהוא רכוב על אופנוע סמוי הוא הבחין באוטובוס זעיר ציבורי אשר נוסע במקביל אליו. השוטר נסע מימין לרכב ודרך חלון צד ימין קדמי הוא ראה את הנאשם שנהג באוטובוס הזעיר כאשר הוא מתעסק עם יד שמאל בטלפון נייד שהיה על ההגה אותו הוא החזיק ביד ימין. הנהג הסתכל על הטלפון והוריד מבטו מהכביש, כל זאת שעה שהוא נגד דרך.

בגין ההתנהגות כמתואר, הוא עצר את הנהג, הזדהה כשוטר ורשם לו את הדו"ח נשוא הדיון כאן.

תגובת הנאשם לאוזני השוטר במעמד רישום הדו"ח היתה: "יש לי דיבורית בלוטוס באוזן אחת, עניתי לטלפון בנהיגה בדיבורית והטלפון היה על הרגליים, אני נהג הסעות והמשרד התקשר".

הנאשם העיד להגנתו בבית המשפט, כי באותה העת הוא אכן היה בשיחה בעזרת בלוטוס המחובר לאוזנו וכך השיחה התנהלה עוד לפני עצירתו על ידי השוטר.

לפי עדותו השוטר לא היה יכול לראות את התנהגותו בתוך הרכב ולא כל תזוזה עם הראש או הזזת יד מוכיחה כי הוא ביצע את העבירה המיוחסת לו.

לא זאת אף זאת, כל "צרותיו" החלו כאשר השוטר ראה כי הוא אוחז בתעודת נכה והשוטר גילה עיונות לנוכח היותו נכה.

לפי עמדתו השוטר אינו דובר אמת ומבייש את המדים אותם הוא לובש.

הנאשם אישר כי באותה עת הטלפון היה מונח על רגליו והיום הוא תלוי ליד החלון.

לאחר ששמעתי את הצדדים, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

תקנה 28(ב)(1) לת"ת מדברת בלשון זו:

בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית".

...(ב)

(2) בתקנת משנה זו -

"דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד אם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח באופן יציב המונע את נפילתו".

הנאשם, אף לפי עדותו שלו בכל העת ההיא היה נתון בשיחת טלפון עם המשרד בו הוא עובד, לא זאת אף זאת, הוא אישר כי הטלפון היה מונח על רגליו. בתגובתו לשוטר הוא אישר כי מכשיר הבלוטוס מחובר לאוזנו ותוך כדי נהיגה הוא ענה בטלפון, וכאשר הטלפון לפי דבריו היה מונח על רגליו. בעצם נהיגה שכזו יש משום עבירה.

אני מקבל את עדותו של השוטר, כי הוא ממקום הימצאותו במקביל לרכב הנאשם, היה יכול להבחין בנאשם שעה שהוא מתעסק במכשיר הטלפון וכל זאת כאשר הרכב בתנועה וכאשר אין חולק כי באותה עת הנאשם היה בשיחה.

לא השתכנעתי כי השוטר טעה במה שהבחין כפי שרשם בדו"ח 1/ת, כפי שלא השתכנעתי כי הוא נוטר לו טינה רק משום שהוא נכה.

סוף דבר, בהישעני על עדות השוטר, לו אני מאמין, כאשר אני מזהיר עצמי כי מדובר בעדות של עד תביעה יחיד, אני

מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ט, 16 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.